

знаватъ, дали имъ се говори истината, или не. Днесъ мжно може да се каже на човѣка нѣкаква лъжа. Ти можешъ да излъжешъ единъ гостилничаръ най-много три пѣти, но четвъртиятъ пѣтъ не можешъ да го излъжешъ. И държавитѣ не могатъ да се лъжатъ. Тѣ сж взели такива крути мѣрки срещу лъжата, че никой не може вече да ги лъже. Вземешъ ли паспортъ, не можешъ вече да лъжешъ.

Въ време на война единъ шпионинъ се опиталъ да пренесе нѣкакво тайно писмо, което турилъ въ кухинитѣ на жбитѣ си, които отгоре запушилъ съ пломба. Идва началникътъ на тайната полиция отъ Германия и пита: Еди-какъвъ си господинъ дохожда ли тукъ? — Да. — Позволително дадохте ли му? — Дадохме му. — Защо? Началникътъ веднага заповѣдва да го проследятъ: спира го, брѣква въ устата му и съ една кукичка изважда пломбата отъ жбитѣ. Въ кухнята намира тайното писмо. Питамъ: какъ е могълъ този началникъ да се домогне до тази тайна и да извади писмото отъ жба на шпионина? Тѣй че, каквото се върши въ Парижъ, въ Лондонъ, въ Берлинъ или другаде, на всички става известно. Англичанитѣ оставаха очудени, когато виждаха, че германцитѣ знаятъ, по какво направление ще вървятъ тѣхнитѣ параходи. Когато генералъ Киченеръ трѣгна съ парахода си, германцитѣ знаеха вече това; тѣ туриха на пѣтя мини, и по този начинъ потопиха парахода му. Когато рускитѣ представители отиваха на гости въ Англия, тѣ се очудваха, защо английскитѣ параходи кривуличили натукъ, натамъ, а на три мѣста даже слизали отъ парахода. Всичко това тѣ правила, защото се съмнявали, да не би нѣкъде да има устроена засада противъ тѣхъ.

Казвамъ: ние сме дошли вече до положение, при което хората сж почти ясновидци. Когато двама души сж въ хармония, т. е. когато се обичатъ, тѣ могатъ да образуватъ две станции — на предаване и възприемане. Единиятъ отъ тѣхъ ще бжде трансформаторъ, въ който идеитѣ ще се приематъ и предаватъ на другия, който чрезъ ума на първия ще чете. Тѣ сами се чудятъ, какъ става това, че каквото единиятъ е намислилъ, вториятъ го знае вече. Това става, защото между тѣхъ се образува единъ фокусъ, въ който идеитѣ се отразяватъ. Такъвъ случай имаме въ Америка. Единъ професоръ по музика преподавалъ уроци по пияно на една млада ученичка. Той се очудвалъ, когато забелязвалъ, че тя, както седѣла на пияното, могла да съобщава всичко, каквото ставало на улицата. Когато